ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 24ης Μαΐου 1989

περί απαγορεύσεως των ενισχύσεων για την αποθήκευση και την εμπορία ελαιολάδου που προβλέπεται από την ιταλική κυβέρνηση

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(89/660/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό αριθ. 136/66/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1966 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των λιπαρών ουσιών [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1225/89 [2], και ιδίως το άρθρο 33 αυτού,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους [3], δυνάμει του άρθρου 93 της συνθήκης, και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας ότι:

I

1. Με επιστολή της 6ης Απριλίου 1988, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανακοίνωσαν μεταξύ άλλων στην ιταλική κυβέρνηση ότι:

— σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή, προβλέπεται από την ιταλική κυβέρνηση για τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο 1988 μηνιαία ενίσχυση 5 000 λιρών ανά πεντόλιτρο προκειμένου να ενισχυθεί η αποθήκευση και η εμπορία ελαιολάδου,

— της εζητήθη να ενημερώσει την Επιτροπή εάν οι ενισχύσεις αυτές είχαν πραγματικά προβλεφθεί και αν ναι, να τις κοινοποιήσει στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης.

2. Με τέλεξ της 16ης Ιουνίου 1988, οι υπηρεσίες της Επιτροπής επανέλαβαν το αίτημά τους προς την ιταλική κυβέρνηση για την αποστολή των πληροφοριών που αναφέρθηκαν στο σημείο 1.

3. Με επιστολή της 4ης Ιουλίου 1988, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας κοινοποίησε στην Επιτροπή την εγκύκλιο του υπουργού γεωργίας αριθ. 28148 της 30ής Δεκεμβρίου 1987.

4. Η εν λόγω εγκύκλιος προβλέπει τη χορήγηση στους συνεταιρισμούς των παραγωγών ελαιολάδου και τις ενώσεις τους — προκειμένου να μειώσουν τα έξοδα αποθήκευσης — μια μηνιαία ενίσχυση 5 000 λιρών Ιταλίας ανά εκατόλιτρο αποθηκευμένου ελαιολάδου. Η ιταλική κυβέρνηση αιτιολόγησε το μέτρο αυτό με το γεγονός ότι ο εξαιρετικός όγκος της ελαιοπαραγωγής κατά την περίοδο 1987/88 προκάλεσε μια σοβαρή κρίση στην αγορά, που με τη σειρά της προκάλεσε μια σοβαρή πτώση των τιμών. Στην επιστολή της 4ης Ιουλίου 1988 η ιταλική κυβέρνηση υπέδειξε ότι το μέτρο αυτό περιορίζεται σε δύο μήνες, ότι η περίοδος αποθήκευσης του ελαιολάδου δεν θα μπορεί να υπερβεί την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της υπό θέσπιση κοινοτικής νομοθεσίας σε θέματα αποθήκευσης του προϊόντος αυτού, και οπωσδήποτε την ημερομηνία της 28ης Φεβρουαρίου 1988.

5. Με επιστολή της 5ης Αυγούστου 1988, η Επιτροπή κοινοποίησε στην ιταλική κυβέρνηση μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

— ότι εκφράζει τη λύπη της που η ιταλική κυβέρνηση, κοινοποιώντας καθυστερημένα την εν λόγω εγκύκλιο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης,

— ότι αφού εξέτασε το μέτρο αυτό αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης,

— ότι πράγματι, έκρινε ότι η παρέμβαση αυτή έχει το χαρακτήρα ενίσχυσης λειτουργίας που δεν μπορεί να έχει διαρκή αποτελέσματα επί της ανάπτυξης του εν λόγω τομέα· τα αποτελέσματα του μέτρου αυτού παύουν με την κατάργηση του ίδιου του μέτρου· για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή θεωρεί τα μέτρα αυτά ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά,

— ότι εξάλλου το μέτρο αυτό παραβιάζει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 136/66/ΕΟΚ· ο κανονισμός αυτός αποτελεί μια πλήρη ρύθμιση που αποκλείει τα κράτη μέλη από το να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα στη λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγορών,

— ότι ως εκ τούτου η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης,

— ότι υπενθυμίζει στην ιταλική κυβέρνηση ότι βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης το προαναφερθέν μέτρο δεν μπορεί να εκτελεστεί πριν η διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 καταλήξει σε τελική απόφαση,

— ότι εφιστά την προσοχή της ιταλικής κυβέρνησης επί της επιστολής που απέστειλε σε όλα τα κράτη μέλη στις 3 Νοεμβρίου 1983 σχετικά με τις υποχρεώσεις που απορ-

(1) ΕΕ αριθ. 172 της 30. 9. 1966, σ. 3025/66.
(2) ΕΕ αριθ. L 128 της 11. 5. 1989, σ. 15.
(3) ΕΕ αριθ. C 306 της 1. 12. 1988, σ. 4.

ρέουν από το άρθρο 93 παράγραφος 3, καθώς και την ανακοίνωση της 24ης Νοεμβρίου 1983 (1), στις οποίες υπενθυμίστηκε ότι κάθε ενίσχυση που χορηγείται παράνομα δηλαδή χωρίς να έχει εκδοθεί τελική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 είναι δυνατό να αποτελέσει αντικείμενο αίτησης επιστροφής ή/και άρνησης καταβολής των προκαταβολών του ΕΓΤΠΕ (Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων) ή να καταλογιστεί στον προϋπολογισμό ΕΓΤΠΕ η δαπάνη η σχετική με τα εθνικά μέτρα που πλήττουν άμεσα τα κοινοτικά μέτρα.

6. Με τέλεξ της 6ης Οκτωβρίου 1988 η ιταλική κυβέρνηση απάντησε στην επιστολή της Επιτροπής της 5ης Αυγούστου 1988. Στο τέλεξ αυτό οι ιταλικές αρχές υπογράμμισαν μεταξύ άλλων ότι ο εξαιρετικός όγκος της παραγωγής ελαιολάδου κατά την περίοδο 1987/88 είχει ως συνέπεια την επιβάρυνση των εξόδων διαχειρίσεως των ενώσεων των παραγωγών που ασκούν δραστηριότητα στον τομέα αυτό και είχε άμεση επίπτωση στο εισόδημα των ελαιοκαλλιεργητών. Η αύξηση των δαπανών εξ' αιτίας της αύξησης των εξόδων αποθήκευσης, διαχείρισης και λογιστικής οδήγησε τους ενδιαφερόμενους οργανισμούς σε μια κρίσιμη κατάσταση που θα μπορούσε να προκαλέσει σοβαρές επιπτώσεις — έως και εκκαθάριση — πράγμα που θα είχε ανεπανόρθωτες συνέπειες στον τομέα του ελαιολάδου.

7. Οι ιταλικές αρχές παρείχαν πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του εν λόγω μέτρου κατά τη διάρκεια μιας διμερούς σύσκεψης που έλαβε χώρα στη Ρώμη στις 22 Φεβρουαρίου 1989.

8. Με τέλεξ της 2ας Μαρτίου 1989 η ιταλική κυβέρνηση, μετά τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν οι υπηρεσίες της κατά τη διάρκεια της σύσκεψης της 22ας Φεβρουαρίου 1989, ενημέρωσε, μεταξύ άλλων, την Επιτροπή ότι:

— οι ιταλικές αρχές δεν πραγματοποίησαν ακόμη τις καταβολές των ενισχύσεων που προβλέπονται από την εγκύκλιο του υπουργού γεωργίας αριθ. 28148,

— το μέτρο αυτό θεσπίστηκε εν αναμονή της έκδοσης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 315/88 της Επιτροπής της 2ας Φεβρουαρίου 1988, σχετικά με τις συμβάσεις αποθήκευσης του ελαιολάδου για την περίοδο εμπορίας 1987/88 (2), του οποίου η ανάγκη αναγνωρίστηκε από την Επιτροπή στην αρχή της περιόδου 1987/88 (Νοέμβριος 1987),

— προκειμένου να καταλήξει σε επίλυση των προβλημάτων που δημιουργήθηκαν από το μέτρο αυτό, η ιταλική κυβέρνηση κρίνει ότι η πριμοδότηση που χορηγείται σε αυτούς που έχουν σχετικό δικαίωμα θα μπορούσε να υπολογισθεί εκ νέου με βάση τα ποσά που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/88.

9. Με τέλεξ της 6ης Μαρτίου 1989, οι υπηρεσίες της Επιτροπής απαντώντας στο τέλεξ της ιταλικής κυβέρνησης της 2ας Μαρτίου 1989 ανακοίνωσαν στις ιταλικές αρχές ότι:

— λαμβάνουν υπόψη τους την επιβεβαίωση ότι καμία πληρωμή δεν πραγματοποιήθηκε μέχρι την ημερομηνία της αποστολής του τέλεξ βάσει της εγκυκλίου αριθ. 28148,

— ζητούν από την ιταλική κυβέρνηση να αναφέρει εάν η πριμοδότηση που οι ιταλικές αρχές σκοπεύουν να χορηγήσουν στους συνεταιρισμούς του τομέα του ελαιολάδου θα είναι αποκλειστικά αυτή που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/88 ή εάν η πριμοδότηση αυτή αποτελούσε εθνική ενίσχυση που προοριζόταν να προστεθεί στην κοινοτική πριμοδότηση που προβλέπεται στον προαναφερθέντα κανονισμό.

10. Με τέλεξ της 10ης Μαρτίου 1989 ο ιταλός υπουργός γεωργίας αναφέρει ότι:

— η εθνική ενίσχυση που προβλέπεται στην εν λόγω εγκύκλιο θα έπρεπε να χορηγείται για την αποθήκευση του ελαιολάδου για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1988 έως την ημερομηνία της ενδεχόμενης υπογραφής της σύμβασης αποθήκευσης που προβλέπεται από τους ισχύοντες κοινοτικούς κανονισμούς και εν πάση περιπτώσει όχι πέραν της ημερομηνίας της 28ης Φεβρουαρίου 1988,

— το ποσό της εθνικής ενίσχυσης θα πρέπει να επαναπροσδιορισθεί με βάση την κοινοτική πριμοδότηση λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η χορήγηση της εν λόγω κοινοτικής ενίσχυσης αποφασίστηκε από την Επιτροπή με μεγάλη καθυστέρηση.

II

Όσον αφορά τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι ιταλικές αρχές, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι αυτές δεν μπορούν πλέον — ακόμη και σε κρίσιμες καταστάσεις της αγοράς — να αποφασίζουν μέτρα εκτός από αυτά που επιτρέπονται από τις διατάξεις που διέπουν την κοινή οργάνωση αγορών στον τομέα των λιπαρών ουσιών. Η τελευταία πρέπει να θεωρηθεί ως πλήρες σύστημα που αποκλείει κάθε εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν συμπληρωματικά μέτρα για τη λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγορών.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το εν λόγω μέτρο είναι ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και δεν μπορεί να τύχει των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

Βάσει των ανωτέρω οι αιτιολογίες που διετύπωσαν οι ιταλικές αρχές δεν μπορούν να γίνουν δεκτές.

III

Κατά την περίοδο 1987/88 η ιταλική παραγωγή ελαιολάδου υπολογίζεται σε 650 000 τόνους περίπου, και η κοινοτική παραγωγή ελαιολάδου σε 1 630 000 τόνους. Κατά το διάστημα της ίδιας περιόδου οι εισαγωγές ελαιολάδου στην Ιταλία από άλλα κράτη μέλη ανήλθαν σε 200 000 τόνους, και από άλλες χώρες σε 50 000 τόνους. Οι εξαγωγές της Ιταλίας του προϊόντος αυτού προς τα άλλα κράτη μέλη ανήλθαν σε 20 000 τόνους και προς τις άλλες χώρες σε 100 000 τόνους. Η ενίσχυση για την αποθήκευση που προβλέπεται από την εγκύκλιο του υπουργού γεωργίας αριθ. 28148 καθορίστηκε σε 5 000 λίρες ανά 100 κιλά. Η ενίσχυση αυτή αντιστοιχεί σε 1,4 % της τιμής παρέμβασης που είναι εγγυημένη για τον παραγωγό και 1,5 % της αγοραίας αξίας των προϊόντων αυτών.

IV

1. Η ενίσχυση για την αποθήκευση και την εμπορία ελαιολάδου που προβλέπεται από την εγκύκλιο αριθ. 28148

(1) ΕΕ αριθ. C 318 της 24. 11. 1983, σ. 3.
(2) ΕΕ αριθ. L 31 της 3. 2. 1988, σ. 17.

θα αποτελούσε στην περίπτωση που θα εχορηγείτο, ενίσχυση λειτουργίας υπέρ των συνεταιρισμών των παραγωγών, των ενώσεών τους, καθώς και των εμπόρων του τομέα αυτού. Το μέτρο αυτό αν εφαρμοζόταν θα επέτρεπε στους αποδέκτες αφενός να μειώσουν τα έξοδα αποθήκευσης και αφετέρου να επιτύχουν τιμές ευνοϊκότερες από τις τιμές που θα επιτύγχαναν χωρίς την κρατική αυτή παρέμβαση. Η παρέμβαση αυτή ενέχει τον κίνδυνο να νοθεύσει τον ανταγωνισμό μεταξύ αποδεκτών της ενίσχυσης αυτής και των ανταγωνιστών τους στα άλλα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν τις ίδιες συνθήκες υπερπαραγωγής και δεν λαμβάνουν ανάλογες ενισχύσεις.

Επιπλέον, η μείωση αυτή των εξόδων αποθήκευσης που ισούται με 1,5 % της αγοραίας αξίας του ελαιολάδου θα μείωνε τα γενικά έξοδα εμπορίας του εν λόγω προϊόντος και θα επέτρεπε στους συνεταιρισμούς ιταλών παραγωγών και στις ενώσεις τους καθώς και στους εμπόρους να το πωλούν στην Ιταλία και στα άλλα κράτη μέλη με ευνοϊκότερους όρους, αν το επιθυμούν· η ενίσχυση θα επέτρεπε να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα τους στις αγορές των άλλων κρατών μελών. Συνεπώς η ενίσχυση αυτή μπορεί να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

Τα εν λόγω μέτρα πληρούν συνεπώς τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1· το άρθρο αυτό προβλέπει το ασυμβίβαστο κατ' αρχήν με την κοινή αγορά των ενισχύσεων που πληρούν τους όρους που εξαγγέλλει.

2. Οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν ισχύουν προφανώς για τις εν λόγω ενισχύσεις. Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου διευκρινίζουν τους στόχους που επιδιώκονται προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνον των ιδιαίτερων τομέων της εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνεύονται στενά κατά την εξέταση κάθε προγράμματος ενίσχυσης περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα ή ατομικής περιπτώσεως εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενισχύσεων.

Δεν μπορούν ιδίως να χορηγούνται παρά μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή μπορεί να διαπιστώσει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση ενός από τους στόχους που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές. Η υπαγωγή στις παρεκκλίσεις αυτές ενισχύσεων που δεν συνεπάγονται παρόμοιο αντιστάθμισμα θα προκαλούσε διαταραχές στις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που δεν δικαιολογούνται από το κοινοτικό συμφέρον καθώς και αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα για ορισμένα κράτη μέλη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι ενισχύσεις δεν επιτρέπουν να αμφισβητηθεί η ύπαρξη συντισταθμίσματος. Πράγματι, η ιταλική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να δώσει, ούτε η Επιτροπή να διαπιστώσει, κάποια δικαιολογία που να της επιτρέπει να αποφανθεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις πληρούν τους όρους που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3.

Δεν πρόκειται για μέτρα που στοχεύουν στην προώθηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), δεδομένου ότι εκ των αποτελεσμάτων που μπορεί να έχουν στις συναλλαγές, οι ενισχύσεις αυτές αντίκεινται στο κοινό συμφέρον.

Ότι δεν πρόκειται επίσης για μέτρο με το οποίο θα αντιμετωπιστεί σοβαρή διατάραξη της οικονομίας του εν λόγω κράτους μέλους κατά την έννοια αυτή της ίδιας διάταξης.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) έναντι των ενισχύσεων που προορίζονται να ενισχύουν ή να διευκολύνουν την οικονομική ανάπτυξη περιοχών καθώς και ορισμένων δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο προαναφερθέν στοιχείο γ), πρέπει να αναφερθεί ότι το μέτρο αυτό, λόγω του χαρακτήρα του ως ενίσχυση λειτουργίας, δεν μπορεί να βελτιώσει κατά διαρκή τρόπο τις συνθήκες των εκμεταλλεύσεων και των επιχειρήσεων που ωφελούνται από την ενίσχυση αυτή, διότι κατά τη στιγμή που παύει η χορήγησή της βρίσκονται στην ίδια διαρθρωτική κατάσταση που υπήρχε πριν από την εφαρμογή της κρατικής αυτής παρέμβασης.

Πρέπει εξάλλου να ληφθεί υπόψη ότι η εγκύκλιος του υπουργού γεωργίας προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης της ενίσχυσης για την αποθήκευση ελαιολάδου για την αποθήκευση του προϊόντος αυτού μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου και της 28ης Φεβρουαρίου 1988. Αυτό συνεπάγεται όχι μόνο τη χορήγηση της εθνικής ενίσχυσης για μια περίοδο που προηγείται της ημερομηνίας ενάρξεως ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 315/88, αλλά και τον κίνδυνο σώρευσης της εθνικής ενίσχυσης με την κοινοτική πριμοδότηση κατά την περίοδο από 6 Φεβρουαρίου 1988 (ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού αυτού) έως 28 Φεβρουαρίου 1988 (ημερομηνία που παύει η χορήγηση της εθνικής ενίσχυσης). Στις περιπτώσεις αυτές, αυξάνεται η αρνητική επίπτωση της παρέμβασης αυτής.

Συνεπώς, η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση που δεν μπορεί να τύχει καμιάς από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 92 της συνθήκης.

3. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι η ενίσχυση αυτή αφορά ένα προϊόν που υπάγεται στην κοινή οργάνωση αγορών και ότι υπάρχουν όρια στην εξουσία των κρατών μελών να επεμβαίνουν μέσα στη λειτουργία μιας κοινής οργάνωσης αγοράς που περιλαμβάνει κοινό σύστημα τιμών που υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Κοινότητας.

Η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης στον ταμέα αυτό παραβλέπει την αρχή σύμφωνα με την οποία τα κράτη μέλη δεν έχουν πλέον την εξουσία να αποφαίνονται μονομερώς επί των εισοδημάτων των γεωργών στο πλαίσιο μιας κοινής οργάνωσης αγοράς με τη χορήγηση ενισχύσεων του τύπου αυτού. Ακόμη και αν ήταν δυνατή η υπαγωγή σε παρέκκλιση βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης για το εν λόγω προϊόν, το στοιχείο της παράβασης που ενέχει το μέτρο αυτό ως προς την κοινή οργάνωση αγοράς αποκλείει την εφαρμογή μιας τέτοιας παρέκκλισης.

4. Η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και πρέπει να καταργηθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η χορήγηση στους συνεταιρισμούς παραγωγών ελαιολάδου, στις ενώσεις τους και στους εμπόρους ελαιολάδου της ενίσχυσης για την αποθήκευση και την εμπορία που προβλέ-

πεται από την εγκύκλιο του υπουργού γεωργία αριθ. 28148 της 30ής Δεκεμβρίου 1987 είναι παράνομη βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ. Εξάλλου, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά βάσει του άρθρου 92 της συνθήκης ΕΟΚ. Η εγκύκλιος αριθ. 28148 πρέπει να καταργηθεί.

Άρθρο 2

Η Ιταλία πληροφορεί την Επιτροπή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε για να συμμορφωθεί προς την παρούσα απόφαση.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 24 Μαΐου 1989.

Για την Επιτροπή
Ray MAC SHARRY
Μέλος της Επιτροπής